

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA GROSUPLJE

136.

Na podlagi 3. člena uredbe o pravicah ljudskih odborov, da lahko predpisujejo občinske takse (Uradni list FLRJ št. 19/53 in 52/58), odredbe o plačevanju turistične takse (Uradni list FLRJ št. 4/59) ter 2. točke 26. člena statuta občine Grosuplje je občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 28. februarja 1959 sprejel

ODLOK

o pobiranju turistične takse na območju občine Grosuplje

1. člen

S tem odlokom se predpisuje turistična taksa za osebe, ki kot turisti ali potniki začasno prebivajo v naselju Grosuplje.

Z začasnim prebivanjem v smislu prejšnjega odstavka je mišljeno prebivanje, ki traja do 30 dni.

Če traja prebivanje več kot 30 dni, se sme pobirati taksa samo za prebivanje do 30 dni.

2. člen

Turistično takso so dolžni plačevati turisti in potniki, ki prenočujejo v gostinskem podjetju, družbenem ali zasebnem gostišču ali v registrirani zasebni turistični sobi proti plačilu ustrezne najemnine, in sicer:

a) v času od 1. julija do 31. avgusta v znesku 30 din od noči;
b) v ostalem času v znesku 20 din od noči.

3. člen

Turistična taksa je dohodek občinskega proračuna in jo pobirajo gostinska podjetja, gostišča oziroma zasebni lastniki istočasno z nočnino.

4. člen

Turistične takse so popolnoma oproščeni:

1. otroci do dopolnjenega 15. leta starosti;

2. vojaški vojni invalidi;

3. člani Zveze slepih;

4. dijaki in študenti, kadar v skupinah prebivajo v letoviščih, ki jih organizirajo šole oziroma fakultete;

5. udeleženci ekskurzij, ki jih organizirajo šole oziroma fakultete;

6. osebe na letnem dopustu pri svoji ožji družini;

7. uslužbenci tujih diplomatskih in konzularnih misij v Jugoslaviji.

Za 50% zmanjšano turistično takso plačujejo:

1. delavci in uslužbenci ter člani njihovih družin med letnim dopustom;

2. delavci in uslužbenci na službenem potovanju;

3. tisti, ki jih organizacija socialnega zavarovanja napoti ali jim priporoči prebivanje v turističnih krajih zaradi zdravljenja ali okrevanja;

4. druge osebe, ki so glede prevoznih ugodnosti na prometnih sredstvih izenačene z delavci in uslužbenci na letnem dopustu (upokojenici, odvetniki in dr.) ter člani njihovih družin;

5. imetniki »Partizanskega spominskega znaka 1941« in odlikovanci s »Karadjordjevo zvezdo« ter člani njihovih družin;

6. tujci — koristniki tujega socialnega zavarovanja ob pogoju vzajemnosti.

Člani Počitniške zveze Jugoslavije, Zveze izvidniških organizacij Jugoslavije, Zveze za telesno vzgojo »Partizan« in Planinske zveze Jugoslavije, ki prebivajo v lastnih letoviščih ali letoviščih, ki so jih organizirale omenjene zveze, plačujejo turistično takso, ki znaša vse leto 10 din na dan.

5. člen

S turistično takso zbrana sredstva se stavijo na razpolago Turističnemu društvu Grosuplje.

6. člen

Z dnem, ko stopi v veljavo ta odlok, preneha veljati odlok o pobiranju turistične takse na območju občine Grosuplje (Glasnik št. 41/56 in 44/56).

7. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Anton Janežič, l. r.

137.

Na podlagi 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52) in 2. točke 26. člena statuta občine Grosuplje je Občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 28. februarja 1959 sprejel

ODLOK

o razveljavitvi odloka o povračilu stroškov za službena potovanja in terensko delo, ki se opravlja v mejah občine Grosuplje do 10 km oddaljeno od ožjega območja občine Grosuplje

1. člen

Odlok o povračilu stroškov za uslužbena potovanja in terensko delo, ki se opravlja v mejah občine Grosuplje do 10 km oddaljeno od ožjega območja občine Grosuplje, ki je bil objavljen v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana št. 32 z dne 23. aprila 1957, se razveljavlja.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Anton Janežič l. r.

138.

Na podlagi 1. člena Uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Ur. list FLRJ št. 15/58) v zvezi z resolucijo Ljudske skupščine LR Slovenije o usmerjanju stanovanjske gradnje (Ur. list LRS št. 22/58) ter 26. člena Statuta občine Grosuplje je Občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 28. februarja 1959 sprejel

ODLOK

o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš na območju občine Grosuplje

1. člen

Za družbena sredstva po tem odloku se štejejo vsa sredstva, ki jih za gradnjo stanovanjskih hiš v celoti ali deloma uporabljajo politično-teritorialne enote, zavodi, gospodarske organizacije, stanovanjske skupnosti, stanovanjske zadruge in druge družbene organizacije.

Za družbena sredstva se štejejo tudi lastna sredstva delavcev in uslužbencev ter drugih oseb, ki se na njihove plače odvajajo stanovanjski prispevek, če organi in organizacije iz 1. odstavka vlagajo del svojih sredstev za izgradnjo stanovanj za te osebe.

2. člen

Družbena sredstva se smejo uporabljati za gradbena in obrtniška dela za stanovanjske hiše (brez stroškov za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka), in sicer:

za 2-ležiščno stanovanje 1,350.000 din

za 3-ležiščno stanovanje 1,800.000 din

za 4-ležiščno stanovanje 2,200.000 din

za 5-ležiščno stanovanje 2,400.000 din

za 6-ležiščno stanovanje 2,600.000 din

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko dovolji, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše, oziroma stanovanj, zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno, da se uporabljajo družbena sredstva največ do 15% nad ceno za posamezno stanovanje iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za gradnjo objektov s potrebnimi prostori za pranje, sušenje in likanje perila, za hišno delavnico, za otroško varstvo, za servise ter za družbeno delovanje hišnih svetov in stanovanjskih skupnosti.

4. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za zgraditev stanovanjskih potov in cest, ureditev nasadov, zelenic in

otroških igrišč, za stroške morebitnega rušenja obstoječih hiš in za gradnjo vseh priključkov.

Za stanovanjska pota in ceste po prejšnjem odstavku se štejejo tista pota in ceste, ki pretežno služijo potrebam prebivalcev naselja.

Za priključke se štejejo:

— vodovodni priključki od končnega cevododa do priključka na vodomer;

— kanalizacijski priključki od glavnega cestnega kanala do hiše;

— nizkonapetostni električni priključki do razdelilnih omarič;

— telefonski priključki od priključnih omarič na hiši do telefonskega aparata.

5. člen

Stroški za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka smejo biti najeti samo v potrebnem obsegu, ki ga narekujejo nove stanovanjske gradnje in morajo biti posebej prikazani v investicijskem programu ter ne smejo presegati 15% predračunske vrednosti hiš.

Če gre za rekonstrukcijo urbanističnega kompleksa, se lahko povečajo stroški največ do 20% predračunske vrednosti hiš, to pa kolikor se poprej občina sporazume z investitorji.

6. člen

Investitorji stanovanjskih hiš so dolžni zgraditi komunalne naprave iz 3. in 4. člena tega odloka v obsegu, kot je to določeno v splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje.

Če investitor ne izvrši sam komunalnih objektov in naprav iz prejšnjega odstavka, pa bi jih po splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje, oziroma po potrjenem investicijskem programu moral izvršiti, mora plačati stroške za ta dela na poseben račun pri banki, ki vodi sredstva občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš (v nadaljnjem besedilu »sklada«). Ta sredstva sme banka izplačati samo investitorju, ki je komunalne objekte in naprave iz tega člena dejansko zgradil.

Banka mora kontrolirati namensko uporabo teh sredstev.

Z odločbo o zazidalnih podatkih (lokacija) določi pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, katere komunalne objekte in naprave in do katerih zneskov je dolžan plačati investitor. V isti odločbi se določijo obveznost investitorja za finansiranje komunalnih objektov in naprav tudi v primeru, če se te naprave ne morejo takoj graditi ali pa se bodo gradile predvidoma kdaj kasneje.

7. člen

Družbenih sredstev za gradnjo stanovanj ni mogoče uporabljati za gradnjo garaž za avtomobile. Za take gradnje morajo biti stroški prikazani v investicijskem programu ločeno.

V kolikor nameravajo investitorji graditi garažo v naseljih iz drugih družbenih skladov, morajo biti stro-

